

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za New York celo leto 7.00
Za inozemstvo celo leto... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 243. — ŠTEV. 243.

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 15, 1920. — PETEK, 15. OKTOBRA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

JUGOSLOVANSKE ČETE SO VDRLE NA KOROŠKO

JUGOSLOVANI NISO ZADOVOLJNI Z USPEHOM LJUDSKEGA GLASOVANJA V ZONI "A". — REŠNI NEMIRI V MARIBORU. — TRI ITALJANSKE DIVIZIJE SO PRIPRAVLJENE NA MEJI. — VELIKO RAZBURJENJE MED KOROŠKIM NEMCI.

Dunaj, Avstrija, 14. oktobra. — V južno plebiscitno zono na Koroškem sta vdrla dva jugoslovanska bataljona ter zasedla več vasi in mest.

Zavezniška plebiscitna komisija, ki sestoji iz enega Angleža, enega Francoske in enega Italijana, (prineca Borgheze), je seveda proti temu odločno protestirala, toda po veljnik jugoslovanskega vojaštva je izjavil, da ne prizna plebiscitne komisije ter da bo ostal s svojimi ljudmi toličko časa na Koroškem, da bo ta sporna zadeva rešena.

Iz Celovca poročajo, da bodo prišle tema dvema jugoslovanskima bataljonoma še druge jugoslovanske čete na pomoč.

Provizorične oblasti so nasvetovalne prebivalstvu, naj bo popolnoma mirno ter naj čaka nadaljnih korakov zaveznikov.

Jugoslovani tega nikakor niso napravili brez tehtnega vzroka. Jugoslovani imajo nepobitne dokaze, da je bila plebiscitna komisija pristranska. Kot je že pred tedni celovski list "Mir" razkrinkal, so dobili Nemci na svojo stran italijanskega člena plebiscitne komisije princa Borgheze. Italjani so šli Nemcem v vseh ozirih na roko, kajti vedeli so, da bi jim pretila velika nevarnost, če bi pri ljudske glasovanju zmagali Jugoslovani. Dobili bi važne točke, severno od Trbiža, katki skoraj vsa Zilska dolina spada v zono "A".

Italijanska meja na Koroškem teče od Podkloštra proti zapadu mimo Vrat, Gorjanske planine, Koka, Zinoveca do Visokega vrha, kjer preide v Italijo. Potem takem spadajo pod Italijo tudi sv. Višarje in Trbiž.

Italjani so delali z Nemci roko v roku — proti skupnemu sovražniku Jugoslovani. Da so bili pripravljeni na vse — tudi na najhujše — je razvidno iz poznejšega poročila, da imajo Italjani na meji tri divizije, ki so vsak hip pripravljeni udariti na Jugoslovane. Op. ur.)

Celovec, 14. oktobra. — V Mariboru so se vrstile nemiri. Slovenci mikastijo Nemce ter plenijo njihove trgovine.

Dunaj, Avstrija, 14. oktobra. Plebiscitno zmago so praznovali po celi Avstriji. Glasovanje se je vršilo v eno in pet desetih krajih.

38 teh krajev se je izreklo za Avstrijo.

Tukajšnje časopisje slavi na vse pretege zavezniško komisijo, ki je pripomogla, da so bile določbe saintžermanske pogodbe nekoliko olajšane.

Jugoslovansko časopisje je pa vse ogorčeno nad krivičnim postopanjem. Za vse te obdolžitve se zavezniki častniki ne brigajo.

Ljubljanski dnevnik "Jutro" zahvaljuje, naj jugoslovanska arsma, tako zasede vse plebiscitno o-

Drzen rop.

V Alameda County banko v Alverdu, Cal., so prišli Stirje banditi, ki so vstreli predsednika ter izginili s \$50,000 v gotovini.

DENARNE POŠILJATVE V ISTRU, NA GORIČKO IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Goričku in tudi na Notranjskem, po ozemlju, ki je zasedeno po italijanski armadi.

Včeraj smo računali za pošiljke italijanskih lir po sledenih cenah:

50 lir	\$ 2.70
100 lir	\$ 4.70
300 lir	\$13.50
500 lir	\$22.00
1000 lir	\$43.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vseh.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslan denar dosega v roke.

Denar nam je poslat najbolj po Domestic Postal Money Order, ali po New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser, 22 Cortlandt St, New York, N. J.

Slavni francoski general Petain, ki se je te dni poročil.

SVINČENKE IN SMODNIK USTRELILA GA JE CIVILIZIRAO HAITI NA CESTI

Dosedaj je padlo na Haiti že 3250 Nečka ženska v gorenjem delu New Yorka je stopila hladnokrvno na cesto ter ustrelila nekega možkega.

Washington, D.C., 14. oktobra. Policia s postaje na iztočni 104. V nekem zaupnem pisumu, katero cesti v New Yorku je obkoliaj v ž generalni major Barnett, po četrtek zjutraj blok na drugi veljni mornariškega zboru, v oktobru 1919 naslovil na polkovnika ter skušala najti neko žensko, ki John Russell, poveljnika mornariških čet na Haiti, ki pa je bilo streliha ter nislila nekega Franka. Že včeraj objavljeno od mornariškega departmента, je general Eoculano s 105. ceste, Ustreljeni je bil star 36 let in umor je bil izvršen na 2. Ave. Ruoculano se je nabajal na poti na delo, ko je stolačna ženska iz hiše, z revolverjem v roki. Brez vsakih formalnosti je dvignila orožje proti možu ter oddala pet strelov. Nato se je hitro vrnila v hišo, iz katere je prišla ter izginila. Trije streli, katere je oddala so zudeli svoj cilj. Ena kroglica je prodrla sreč ter povzročila takoj smrt.

Soglasno s poročili generala Parnetta so ameriški mornariški vojaki v družbi haitiskega orožja tekom pet let in pot trajajoče okupacije otoka od strani ameriških čet spravili s sveta 3250 haitiskih "banditov", dočim je izgubil mornariški zbor v celiem řazu le dva častnika in dvanajst mož. Število ranjenih je znašalo v celihi častnikih in 26 mož. V izjavni generala Barnetta se glasi, da je nemogoče preceniti, koliko domačinov na Haiti je bilo v tem času ranjenih.

Soglasno s poročilom generala Parnetta je postal polkovnik Rusell mornariški tajniku posebno poročilo glede njegove preiskave

in sicer dne 20. marca, a general je dobil to poročilo šele 30. junija, ko je izročil poveljstvo nad mornariškim zborom generalnemu majoru Lejeune. Poročilo generala Parnetta na mornariško tajništvo je bilo slednjemu predloženo v septembri ter se glasi v njem, da je dal general Barnett povelje za natančno preiskavo potem ko je izvedel, da sta bila dva ameriška mornariški vojaka procesirana dostreža, ker sta na neposteni račni ustrelila dva ujetna haitških landita.

Soglasno s poročilom generala Parnetta je postal polkovnik Russel mornariški tajniku posebno poročilo glede njegove preiskave in sicer dne 20. marca, a general je dobil to poročilo šele 30. junija, ko je izročil poveljstvo nad mornariškim zborom generalnemu majoru Lejeune. Poročilo generala Parnetta na mornariško tajništvo je bilo slednjemu predloženo v septembri ter se glasi v njem, da je dal general Barnett povelje za natančno preiskavo potem ko je izvedel, da sta bila dva ameriška mornariški vojaka procesirana dostreža, ker sta na neposteni račni ustrelila dva ujetna haitških landita.

— Jaz sem popolnoma presenečen, ko čujem take stvari, — se glasilo v poročilu Barnetta na polkovnika Russella. — Presenečen sem izvedeti, da vrše naši mornariški vojaki svoje dolžnosti na takoj slab način. Vem, da boste vzel stvar za resno ter vam ne morem dosti resno priporočiti, da uvedete obsežno osebno preiskavo. Želim nadalje, da dobi vsak častnik v podčastnik mornariških sil na Haiti in vsak član domačej žandarmerije navodila, da ne smete še nadalje obstajati razmere kot so prisile na dan tekmo procesiranja, da bi se kaj takega zopet ponovilo.

— Pregled sedanjega položaja v Mezopotamiji upravičuje upanje da smo prestali krizo.

Sedaj je čas, da rojaki začnejo vrniti vojne listike iz stare domovine, za svoje sorodnike, znanke in prijatelje.

Pojasnila glede cen in splahov vse kar potreži potrebuje, daje značilo in zanesljiva tvrdka:

FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York

da se ne sme takega postopanja trpeti niti za en trenutek. Vsak slučaj je treba natančno preiskati ter krive kaznovati. Mislim, da je to najgršje, kar se je pripečilo v mornariškem zboru ter ne želim nadalje, da bi se kaj takega zopet ponovilo.

NOVOSTI IZ POLITIČNIH TABOROV

Governer Coolidge in uveljavljenje dneva za študiranje Lige narodov. — Wilson in diktatura.

Boston, Mass., 14. oktobra. — Petit Parisien pravi, da je bil prvočas, ki so se vršila med belgijskim ministrskim predsednikom Delacroix in angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om, da ne bo reparacijska komisija izvršila naloge, katero ji naklada versailleska mirovna pogodba, da namreč določi obseg ter način plačila odškodnine, katero mora plačati Nemčija. List pravi nadalje, da bo reparacijska komisija v bodoči igrala le še posvetovalno ulogo.

Se vedno se izmenjava med Anglijo, Francijo in Belgijo nazivnega glede odškodnine, katero naj plača Nemčija in Lloyd George vstraja še vedno pri nazoru, da bodo Nemci veliko bolj voljno izvedli dogovor, pri koga uveljavljenje bodo sami sodelovali. Kot rezultat sta postali tudi Francija in Belgija, tega naziranja ter je vsled tega mogoče, da se bo pritegnilo tudi Nemci k konferenci, katero se namerava sklicati v Bruselj. Mogoče je tudi, da bodo Nemci pripuščeni k posvetovanju najvišjega zavezniškega sveta.

Pariz, Francija, 14. oktobra. — Petit Parisien pravi, da je bil glavni izid posvetovanj, ki so se vršila med belgijskim ministrskim predsednikom Delacroix in angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om, da ne bo reparacijska komisija izvršila naloge, katero ji naklada versailleska mirovna pogodba, da namreč določi obseg ter način plačila odškodnine, katero mora plačati Nemčija. List pravi nadalje, da bo reparacijska komisija v bodoči igrala le še posvetovalno ulogo.

Se vedno se izmenjava med Anglijo, Francijo in Belgijo nazivnega glede odškodnine, katero naj plača Nemčija in Lloyd George vstraja še vedno pri nazoru, da bodo Nemci veliko bolj voljno izvedli dogovor, pri koga uveljavljenje bodo sami sodelovali. Kot rezultat sta postali tudi Francija in Belgija, tega naziranja ter je vsled tega mogoče, da se bo pritegnilo tudi Nemci k konferenci, katero se namerava sklicati v Bruselj. Mogoče je tudi, da bodo Nemci pripuščeni k posvetovanju najvišjega zavezniškega sveta.

Pariz, Francija, 14. oktobra. — Petit Parisien pravi, da je bil glavni izid posvetovanj, ki so se vršila med belgijskim ministrskim predsednikom Delacroix in angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om, da ne bo reparacijska komisija izvršila naloge, katero ji naklada versailleska mirovna pogodba, da namreč določi obseg ter način plačila odškodnine, katero mora plačati Nemčija. List pravi nadalje, da bo reparacijska komisija v bodoči igrala le še posvetovalno ulogo.

Se vedno se izmenjava med Anglijo, Francijo in Belgijo nazivnega glede odškodnine, katero naj plača Nemčija in Lloyd George vstraja še vedno pri nazoru, da bodo Nemci veliko bolj voljno izvedli dogovor, pri koga uveljavljenje bodo sami sodelovali. Kot rezultat sta postali tudi Francija in Belgija, tega naziranja ter je vsled tega mogoče, da se bo pritegnilo tudi Nemci k konferenci, katero se namerava sklicati v Bruselj. Mogoče je tudi, da bodo Nemci pripuščeni k posvetovanju najvišjega zavezniškega sveta.

Pariz, Francija, 14. oktobra. — Petit Parisien pravi, da je bil glavni izid posvetovanj, ki so se vršila med belgijskim ministrskim predsednikom Delacroix in angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om, da ne bo reparacijska komisija izvršila naloge, katero ji naklada versailleska mirovna pogodba, da namreč določi obseg ter način plačila odškodnine, katero mora plačati Nemčija. List pravi nadalje, da bo reparacijska komisija v bodoči igrala le še posvetovalno ulogo.

Se vedno se izmenjava med Anglijo, Francijo in Belgijo nazivnega glede odškodnine, katero naj plača Nemčija in Lloyd George vstraja še vedno pri nazoru, da bodo Nemci veliko bolj voljno izvedli dogovor, pri koga uveljavljenje bodo sami sodelovali. Kot rezultat sta postali tudi Francija in Belgija, tega naziranja ter je vsled tega mogoče, da se bo pritegnilo tudi Nemci k konferenci, katero se namerava sklicati v Bruselj. Mogoče je tudi, da bodo Nemci pripuščeni k posvetovanju najvišjega zavezniškega sveta.

Pariz, Francija, 14. oktobra. — Petit Parisien pravi, da je bil glavni izid posvetovanj, ki so se vršila med belgijskim ministrskim predsednikom Delacroix in angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om, da ne bo reparacijska komisija izvršila naloge, katero ji naklada versailleska mirovna pogodba, da namreč določi obseg ter način plačila odškodnine, katero mora plačati Nemčija. List pravi nadalje, da bo reparacijska komisija v bodoči igrala le še posvetovalno ulogo.

Se vedno se izmenjava med Anglijo, Francijo in Belgijo nazivnega glede odškodnine, katero naj plača Nemčija in Lloyd George vstraja še vedno pri nazoru, da bodo Nemci veliko bolj voljno izvedli dogovor, pri koga uveljavljenje bodo sami sodelovali. Kot rezultat sta postali tudi Francija in Belgija, tega naziranja ter je vsled tega mogoče, da se bo pritegnilo tudi Nemci k konferenci, katero se namerava sklicati v Bruselj. Mogoče je tudi, da bodo Nemci pripuščeni k posvetovanju najvišjega zavezniškega sveta.

Pariz, Francija, 14. oktobra. — Petit Parisien pravi, da je bil glavni izid posvetovanj, ki so se vršila med belgijskim ministrskim predsednikom Delacroix in angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om, da ne bo reparacijska komisija izvršila naloge, katero ji naklada versailleska mirovna pogodba, da namreč določi obseg ter način plačila odškodnine, katero mora plačati Nemčija. List pravi nadalje, da bo reparacijska komisija v bodoči igrala le še posvetovalno ulogo.</p

Sramežljivost.

Gospa Marija, ki je imela nekako napudran obraz in okusno počesane bele lase, s koderkom na čelu, ki stopila ob sedmih zjutraj iz svoje sobe, šta počasi po stpnišču, skozi prostorno predсобo v pritičju in ko je stopila v večjo, je zašepatala kot vsa jutra, ob pogledu na jasno nebo, na vrt in na drevesa, ob prepevanju ptic in poslušanje molk, ki je vladal nad zadnjo uro spanja v hiši:

"Hvala ti, Gospod, za to noč, ki sem jo preživel v jaz in moja družina pod tvojim varstvom. Da da se izide tudi ravnokar vzživel in dobro in prijetno."

V gozdu je zadonel zvon. Stari strežaj je naznani, da je v jedilnici pripravljena kava.

Gospa Marija je naglo pregledala počto, kot po navadi, medtem ko je srebrala kavo, sama v široki jedilnici, z nastekom odprtimi okni. Prelista je edini časopis, ki je prihajal v vilo, "Dnevnik" iz Pavije, in obstala ob imenu Guido Verani, ki je bilo natisnjeno z debelimi črkami na tretji strani.

Najprvo ji je šinila vsa kri v glavno, tako, da ni videla ničesar; nato je vstala stopila k oknu ter si tiskala z obema rokama prsi. Prestršila se je; skoraj kot žalitev ujene sramežljivosti vplivalo na njo; ime sina, njenega imena je bilo natisnjeno z debelimi črkami v najbolj razširjenem časopisu, v časopisu, ki so ga čitali in ki so razpravljali o njegovih člankih vsi znanec, sorodniki in sosedje! Nato je pomisnila na svojega moža Pietra. Kako bi skrila pred njim časopis? Kako vendar? Ne more! Čez pol ure mogoče že čez nekaj minut se bo povrnil od jutarnjega pregledovanja hlevov ter bo zahteval pisma in časopis in bo videl takoj...

Stara gospa je pričela čitati članek, ne da bi kaj razumela, kajti njene misli so bile vse pri Gvidonu, ki je bil daleč; njeni duši je pa držela od ljubezni in bolesti. "Zakaj, otrok moj, zakaj ven dar?"

Mati je bila ponosna na sinovo nadarjenost, četudi so doga dvo mili o njem, četudi je dvomil Pietru, — o Bog — in se je včasih prav ironično izražal. Ne! Mati občuduje prva in še najbolj ona, svojega pridnega in marljivega sina. Toda gospa je ljubila tudi svojega moža, ki je bil izobražen, sicer po starem kopitu in predvsem praktičen. Živel je skoro izključno na deželi kot gospodar velikega posestva. Njegov sin pa — pisatelj! Edini njegov sin!

Toda, ko je bolj in bolj čitala članek, sta pronicali v materino sreču korakoma zadovoljnost in Gvida Veranija. Kritik je pisal o ponos. Članek je bil stavosvet na nadarjenosti mladega pripovednika, čigar lent, temveč že zrelo de lo. Hvalil je močno arhitektoniko, enostavnost, lastni slog in krasno glavno misel: potrebu, da se vrnejo izseljenci v domovino, ki bi bili vir za novo socialno blagostanje. Rodovitna planota in kraji, na katerih se odigrava roman, so tako plastično opisani, da se vda čitatelj iluziji in živi res tam. Osebe so vse resne in pisanateljev osebnost diha iz njih. Zdi se, ko da bi bili čitatelji gostje v njegovem tihem domu in da bi prišli na koncu ven in bi rastrobili vse, kar ima najsvetnejšega in najlepše, v svet."

Film o Jugoslaviji.

Ameriški Rdeči Križ je dal reproducirati nekoliko kako zanimivih kinematografskih slik, ki pričajo o delovanju Ameriškega Rdečega Križa v Jugoslaviji. Slike so tako zanimive, ker kažejo razne pokrajine in dajejo pojmem o bedi, ki je vladala v nekaterih okrajih v Jugoslaviji.

Film nas vodi na krasno daljnino obal, kjer nam predstavlja divno panorama mesta Splita. Za sledujemo izkrcavanje zalog iz parnikov Ameriškega Rdečega Križa. Od tu nas vodi film v razne kraje Dalmacije, Bosne, Srbije in Črnejore, kjer prisostvujemo razdeljevanju živil in oblek med najpotrebitnejše, zlasti med sirote. Čarobni solenčni zaton ob Jadranu morju zaključuje zanimiv film.

Tekom kampanje za vpisovanje članov Ameriškega Rdečega Križa v prihodnjem mesecu se bo ta film razkazoval po raznih mestih, zlasti povsod tam, kjer biva večje število Jugoslovjanov. Film bo uvrščen v redno predstavo takih kinematografskih gledališč, ki se nahajajo blizu večjih jugoslovenskih naselbin v dotednih mestih. Rejaki naj pazijo, da ne zamudijo te prilike, ko se bo predstavil film v njihovi naselbini.

Rada bi izvedela za mojo prijatelje FANY ULČAR, doma iz Kamnika na Kranjskem. Pred osmimi leti je prišla iz starega kraja sem k meni v Conemough in potem je odšla v Chicago. Ker mi je njen naslov neznan, zato prosim cenejne rojake, ako kdo ve, kje se nahaja, naj mi naznani njen naslov; ako pa sama čita ta oglas, naj se pa sama oglasi na naslov: Kate Rovanšek, 347 Greeve St., Conemough, Pa. (15-16-10)

Karel Habsburški o katoličanstvu in germanizaciji.

(Spominška črtica.)

Znani nemški politik Erzberger je leta 1917—18 igral v nemški javnosti veliko vlogo, je nedavno teda izdal svoje memoare, v katerih so nanizani zanimivi podatki tako o bivšem nemškem, kakor tudi o bivšem avstrijskem cesarju. V teh svojih spominih pripoveduje Erzberger med drugim: "Dne 22. aprila 1917 sem prišel na Dunaj in sem imel razgovor z grofom Czerninom. Le-ta mi je razložil, zakaj ne dovoli avstrijskim socialnim demokratom, da bi odpotovali v Stockholm; naglašal je, da se veruje v uspeh te akcije. Temu nasproti pa je potreben, tako je potrjal Czernin, da nastopi katoliška internacionala, ki bo imela gotovo mnogo več uspeha. Drugega dne me je sprejel v avdijenc cesar Karel. Cesar mi je z vso gotovostjo izjavil, da bo do centralne države v treh do štirih mesecih primorane pričeti odločilno mirovno akcijo, zakaj na jesen mora biti vojne konec. Na mir, ki bi ga izvojevala podmornica, Karel ni veroval, das je odkrito priznaval njih junija vstopit na vlak na gorški postaji. Tam je polno ovčuhov." — "Ne!" je natotodgovor Žab, "gremo Mirno in v Zavodnji stopimo v vlak. Ob pol 11. pa naprej čez moj Kras". Vstali smo, se poslovili od Dolenja, Ferfile, Jozefja in sedli na voz gostilničarja Pavletiča iz Mirne. — "Z Bogom! Srečno pot! Pozdrav balkanski junakom!"

Sremljali so nas veseli klici z Jozefjeve dvorišča. V duši mi je brnelo: Z Bogom, domovina, z Bogom, moji dragi! Morda se vidimo nikoli več. A kaj to! Bratska kri teče v potokih, naša čast zahteva, da jim hitimo na pomoc. Čutil sem v tem trenutku, da se s tem korakom pretrgane vsevezi z domovino in z rodno grudo.

Celo pot do Zavodnja sem mislil samo o dogodkih na Balkanu. Vse jugoslovensko časopise, posebno pa slovensko se je zanimalo intenzivno z ustajo v Bosni in Hercegovini, odkrito je izražalo svoje simpatije za nstašo, in vsak najmanj ustaški uspeh v borbah za "krst častni i slobodu zlatnu" je pozdravljalo z največjim zadovoljstvom. Čakalo se je vsak trenutek da objavita mali kneževinski Srbi na Črno gora vojno veliki turški carevini. V srbskem listu "Istoku", ki je izhajal v Beogradu, ki ga je urejeval Mijatović, smo čitali, da vojvoda Pećija, "ne da turci pod planinom Kozarom v Bosni ni oka otvoriti", da mrki Mrkonjić "smrko posmatra Turke z one strane Une;" da Despotović v Bosansko krajini "bije ljudi boj s krajnjima poturčnjacima," da vojvoda Peko Pavlović, Lazar Sašić, pop Žimonić; pop Milentije, Kovačević, Ljubičić, Luka Petković, "čudesne žine z Muktar pašinom vojskom" v Heregovini — v okolini Trebinja. Vse to me je navdajalo z nado srečno bodočnost moje domovine. Pomišljal sem: Tam, kjer Sava Dunav poljuje, se v Slovenem sreča kuje." Takratne moje nade so se uresničile.

Na ljubljanskem kolodvoru smo slušajno spoznali s sicer po poslu malim, ali po duhu velikim Regalijem. Ljubljana je v tistem času plavala v nebeskem krovu Dežmanovih prokletih grabelj.

Po trdnečnem potovanju z željeznico do Siska in od tam s ladjo do Zemuna smo srečno dospel s čolnom čez Donavo v Beograd v noči dne 27. avgusta 1875. I. Danes je ravno 45 let.

Kako pa je danes? Ni izključeno, da bodo v svobodi in primerenem trenotku šli v boj za svobodo solnečne Gorice — srpski dobrevoljci.

Naša ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade. Pa v tako go tovo je tudi, da je bil Karlov nadškof katolik, manj iz notranjega prepričanja, kakor pa iz fiksne ideje, da bo edino katoličanstvo, kakor on sam pravi, "držalo skupaj" avstro-ogrške dežele. Ta fiksna ideja ga je sicer varala, ker, kakor se je izkazalo, tudi katoličanstvo ni rešilo Avstrije pred razpadom, vkljub temu pa smo prečrčili Slovanom sovražno politiko dunajske vlade

Svečenik in detektiv.

Detektivski roman. — Angleški spisal G. K. Chesterton.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

41

(Nadaljevanje.)

— Moj Bog, le poglej!

Izročil je list očetu Brownu ter planil proti rastlinjaku, kjer je preko tropičnih rastlin še vedno visela rdečica večerne zarje.

Oče Brown je trikrat prebral besede, predno je položil papir iz rok. Besede so se glasile:

— Jaz umirim s svojo lastno roko, vendar pa umrem umorjen.

Besede so bile pisane s skoro nečitljivo pisavo Quintona, katere se ni dal ponarediti.

Nato pa je odkorakal oče Brown, še vedno z listkom v roki, proti rastlinjaku, kjer mu je stopil zdravnik nasproti z izrazom govorosti in zmede.

— Storil je, — je rekel Harris.

Skupaj sta okorakala skozi to presenečljivo in nenanravno krasoto ekstetičnih rastlin ter našla Leončarda Quintona, pesnika in romansopisa, s povešeno glavo, tako da so se lasje dotikalili tal, ležega na otomani. V njegovi levi strani j ječalo ono pohabljeno bodelce, katero je oče Brown pobral na vrtu in njegova desna roka se je vedno oprijemala držala.

Zmanj je pričel tuliti vihar in dež, ki je padal je potemnil vrt in rastlinjak. Oče Brown je očvidno posvečal več pozornosti listu kot pa truplu. Držal ga je tuk in pred očmi ter skušal brati v temi. Nato pa ga je dvignil proti slabotni luči in v istem trenutku je osvetil neki bliski sobo s tako lučjo, da je bil videti list skoro črn.

Sledila je tema in potem, ko je nehalo grmeti, je bilo čuti iz teme glas očeta Browna:

— Doktor, ta list nima prave oblike.

— Kaj mislite s tem? — je vprašal doktor Harris ter se sprepol v duhovnika.

— Ni četverokoten, — je odvrnil Brown. — Rob na vogalu je odrezan. Kaj pomenja to?

— Kako za vrata naj jaz to vem? — je mrnaral doktor. — Ali mislite, da naj pobereva ubogega dečka? Popolnoma mrtev je.

— Ne, — je odvrnil duhovnik. — Pustiti ga morava ležati kol leži ter obvestiti policijo.

Pri tem pa je še vedno preiskoval papir.

Ko sta se vrnila v študijsko sobo, je obstal pri mizi ter vzel v roko male škarje.

— O, — je rekel z gotovim olajšanjem, — to je storil s tem. In vendar... Njegovi obrvi so se namršile.

Preneshal je vendar s svojo neumnostjo o tem listu papirja — je odvrnil zdravnik s povdankom. — To je bila ena njegovih mato. Na stotine takih je imel. Ves svoj papir je tako zreal, — je rekel zdravnik ter pokazal pri tem na celo kopico čistega papirja na drugi majhni mizici. Oče Brown je stopil k tej mizici ter prijet za en list. Imel je isto nepravilno obliko.

— Popolnoma pravilno, — je rekel. — In tukaj vidim vogala, ki so bila odrezana.

V veliko jezo svojega spremjevalea jih je pričel štet.

— Se ujema, — je končal z ujednjim usmevom. — Tri in dvajset poravnanih listov in dvajset odrežanih vogalov. Ker pa vidim, da ste nestrpnji, hočemo poiskati druge.

— Kdo naj to sporoči njegovemu ženi? — je vprašal dr. Harris. Ali hočete vi sporočiti to novico, dočim bom jaz poslal služabniku po policijo?

— Kot želite, — je rekel oče Brown brezbržno ter stopil v predsoho.

Ta se je tudi vršila neka drama, čeprav bolj lahke vrste. Kazala je namreč njegovega velikanskega prijatelja Flambeauja v postojanki, katere ni bil že dolgo časa vajan ter Atkinsona, ki je ležal na teh. Slednji se je namreč naveličal očetovske oskrbe Flambeauja ter skušal slednjega pobiti na tla, kar pa je bilo pri apškem glavarju tudi po njegovem umaknjenju nekoliko težko.

Flambeau se je hotel ravnonak vrči na svojega nasprotnika, ko je duhovnik potkal na njegovo rame.

— Napravite mir z Mr. Atkinsonom, prijatelj moj. — je rekel.

— Oprostite si drug drugemu ter si želite lahko noč. Ni treba držati ga še nadalje.

Ko se je Atkinson, še vedno nekoliko v dvomu, dvignil, prijet za klobuk in palico ter pohitel proti vrtnim vratom, je nadaljeval oče Brown z nekoliko resnejšim glasom:

— Kje je Indijec?

Vsi trije, kajti zdravnik se jima je pridružil, so se nehote obrnili proti mestu na vrtu, kjer so videli malo prej Indijca v njegovi čudni molitvi, zibajočega se semijant. Indijec pa je izginil.

— Prokletje, — je rekel zdravnik ter zaceptal z nogo. — Sedaj vem, da je bil ta črni vrag, ki je storil to.

— Misil sem, da ne verujete v čarovanje, — je odvrnil oče Brown mirno.

— Saj tudi ne, — je odvrnil zdravnik jezno. — Vem le, da se mi je oni rmeni vrag gabil že vspričo misli, da je prekanjen lopov. Še bolj pa ga bom sovražil, ko bom vedel, da je bil v resnici to.

— No, prav nič ne stori, če je ušel, — je menil Flambeau. — Mi bi mu itak ne mogli ničesa rdokazati ali mu škodovati. Človek vendar ne more priti k plieči ter povedati povest o človeku, ki je s pomočjo čarovanje ali avtosugestije izvršil usljen mu samomor.

Oče Brown se je medtem flapitol v hišo, da obvesti ženo zamrlega o žalobini, ki se je završila. Ko je prišel zopet ven, je izgledal nekoliko bled in ginjen, a kaj se je završilo tekom tega pogovora, ni nikdar izvedel tudi ne potem, ko je bila razjasnjena celo stvar.

Flambeau, ki je mirno govoril z zdravnikom, je bil presenečen videti svojega prijatelja tako kmalu zopet ob svoji strani, a Brown se ni brigal za to, temveč potegnil zdravnika na stran.

— Poklicali sta polje, kaj ne? — je vprašal.

— Da, — je odvrnil Harris. — V desetih minutah mora biti tukaj.

— Ali mi hočete napraviti uslugo? — je rekel duhovnik mirno.

— Da vam povem resnico, nabiram jaz take čudne povesti kot je naprimer v tem slučaju ona glede Indijca. Te povesti vsebujejo elemente, katerih skoro ni mogoče spraviti v policijsko poročilo. Želel bi, da bi napisali poročilo glede tega slučaja za mojo privatno uporabo. Vas posel zahteva trezno pamet, — in pri tem se je ostro ozrl v zdravniku. — Zdi se mi pogosto, da veste za par posameznosti te povesti, katere rajše zamolčite. Moj posel je prav tako kot vaš zapeten in jaz bom smatral za strogo privatno vse, kar boste napisali. Popoštite torej vse.

Zdravnik, ki je z nekoliko na stran nagajeno glavo zamišlja-

no poslušal, se je ozrl za trenutek v duhovnika ter reklo nato:

— Sem zadovoljen.

Nato pa se je podal v študijsko sobo ter zaprl vrata za seboj.

— Flambeau, — je rekel oče Brown, — tam pod verando je klopiča, kjer bova povsem nemoteno kadila v dežju. Vi ste moj edini prijatelj na svetu in rad bi govoril z vami.

Sedla sta na klop pod verando. Oče Brown je vzel proti svoji uavadni dobro smodko ter jo kadil ustajno in molče, dočim je dež udarjal na streho.

— Prijatelj moj, — je pričel. — To je zelo čuden slučaj. Izvredno čuden slučaj.

— Tudi meni se zdi tako, — je odvrnil Flambeau.

— Vi ga imenujete čudnim in istotako tudi jaz, — je nadaljeval duhovnik, — a vendar misliva povsem nasprotno stvari. Moderni razum zamenjava dve različni ideji: — Skrivenost v smislu čuvanja v skrivnostno v smislu nerazumljivega. V tem tisti tudi polovica težkoče gleda čudežev. Čudež vzbuja senzacijo, a je enostaven. Enostaven pa je, ker je čudež. To je moč, ki prihaja direktno od Boga, mesto indirektno potom narave ali človeške volje. Vi mislite torej, da je ta slučaj čudovit, ker je čudež, ker se je zgodil potome coprije, katero je izvedel brezbožen Indijec. Zapomnite si dobro, jaz ne pravim, da ni bil prekočen ali peklenski. Le nebo in peklo vesta s pomočjo kakih uplivov udrejo gredi v življenje ljudi. V predležečem slučaju pa gre stvar za to: — Če ni bilo, kot mislite vi, nič drugega kot čarovnija, potem je čudovito. Ni pa skrivenost, nič drugo, nič razumljivo ali zapleteno. Posebnost čudeža je skrivenost, a njegova vrsta je priposta.

(Dalje prihodnjič.)

Raznoterosti

Hišni posestniki v obrambi svojih pravic.

Strašen zločin v Berlinu.

Neki nameščene mestne železnice so našli v Grunewaldu pri Berlinu dva kartona, v katerih so bili deli človeškega trupla, lobanja, od katere je bila odstranjena vsa koža. Glava je odsekana s sečiro, od notranjih organov je ostal samo želodec in čreva. Vidi se, da je zločinec hotel truplo sezgati, pri mu ni uspelo. Karton je tak, kakršen se rablja za prekomorske posiljavljene. Telo je zensko v starosti 24 do 30 let. Razpisana je nagrada 5000 mark za onega, ki bi mogel dati kake trdne informacije. Policia išče zločineca z vso svojo silo.

Japonska pričakuje velikega tujskoga prometa.

Dandanašnji bo pojem tujine in daljave skoraj izginil. Na to misljijo tudi Japonci, ki se privajajo na velik tujski promet. Lastniki hotelov Kanaya v Niku se je mudil v New Yorku in tam študiral upravo in sestavo ameriških hotelov, ker razume se samo po sebi, da misijo Japonci privabljati v svojo deželo v prvi vrsti ameriške milijarderje, potem razčinjajo tudi na dohod Evropskev. Za jedne kakor za druge privajajo primerne hotеле, tako da se bo moglo tujcem vsestransko ustrečati, da bodo zadovoljni z divjanjem v solnčni japonski državi.

Kaj vse stori lepo ime.

Generalni guverner francoske Irdikitajske se imenuje Long. Po kitajsko znači beseda Long slavega, močnega, lepega človeka vseh dobrih lastnosti. Kakor hitro so bili neizmerno veseli in ko je potoval po deželi, so ga sprejemali z največjo vdanostjo in častjo. V mestu Tunghoč je bila nabitja prošnja Longa, da naj da polju tako potrebnega dežja. Kakor hitro je Long odšel, se je res vsul potreben dež, ki je napočasi riješil polja. Anamski prefekt je postal guvernerju brzovojnik, ki pravi, da je vse ljudstvo prešteeno, ker mu je guverner dal dežja in se mu za to najprisrenejše zahvaljuje.

Novinarji in diplome.

Na Angleškem obstoji novinarska šola o lanskem jeseni. Ta šola je sestavni del londonskega vseučilišča. Pretekli mesec so slušatelji žurnalisticke polegajo svoje prve izpite, katerim so prisostvovali novinarji brez diplome, ki so tudi brez posebne novinarske šole dvignili jako visoko angleško.

Zgodovinska steklenica vina.

V Londonu se je vršilo pred par dnevi zborovanje verske sekte quakerjev, na katerem so razpravljali tudi o steklenici portskoga vina, ki je stara 130 let, je last cerkev, pa se je ne me odpreti. Leta 1790, so darovali to steklenico cerkvi trije quakerji, ki so bili v zaporu zato, ker je verski nagibov niso hoteli plačati davkov Stekljenico so jim darovali zvesti prijatelji ali kot antialkoholiki je niso odprli, marvej je bila cerkev zapiskom, da se ta steklenica ne sme odpreti, dokler ne bo na Angleškem cerkev svobodna. Sedaj so razpravljali o tem, ali je prišla cerkev svobodna. Sedaj so razpravljali o tem, ali ne in prišla so do zaključka, da bo trajalo najbrž še kako dolgo, predno bo mogoče to zgodno vino steklenico odpreti.

Flambeau, ki je mirno govoril z zdravnikom, je bil presenečen videti svojega prijatelja tako kmalu zopet ob svoji strani, a Brown se ni brigal za to, temveč potegnil zdravnika na stran.

— Poklicali sta polje, kaj ne? — je vprašal.

— Da, — je odvrnil Harris. — V desetih minutah mora biti tukaj.

— Ali mi hočete napraviti uslugo? — je rekel duhovnik mirno.

— Da vam povem resnico, nabiram jaz take čudne povesti kot je naprimer v tem slučaju ona glede Indijca. Te povesti vsebujejo elemente, katerih skoro ni mogoče spraviti v policijsko poročilo. Želel bi, da bi napisali poročilo glede tega slučaja za mojo privatno uporabo. Vas posel zahteva trezno pamet, — in pri tem se je ostro ozrl v zdravniku. — Zdi se mi pogosto, da veste za par posameznosti te povesti, katere rajše zamolčite. Moj posel je prav tako kot vaš zapeten in jaz bom smatral za strogo privatno vse, kar boste napisali. Popoštite torej vse.

Zdravnik, ki je z nekoliko na stran nagajeno glavo zamišlja-

žurnalisto. Neki francoski list piše k temu: "Novinarji brez diplome so odhajali iz izobraževalne dvorane mrmljajoči: Hm, hm! Nič posebnega, mnogo teorije, malo prakse, treba videti te žoltokljunice pri delu. Do danes se je pokazalo, da je novinarstvo stvar poklica in ne šole. Tako kakor ni za pesništvo in slikarstvo diplome, tako človek nima svoje notranjosti za ta poklica, ravno tako ne veljajo diplome za novinarstvo".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRAVJAVAN

SUHO GROZDJE
importirano iz starega kraja
22 centov funt.

Boksa 50 funtov \$11.00

Posebna cena na večilo.

BALKAN IMPOSING CO

51-53 Cherry Street

New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ PREBLJINO ODPLUJEJO iz NEW YORKA.

ADRIATIC LAFAYETTE ST. PAUL CALABRIA CANOPIC ROCHAMBEAU VALDEMARIA LA SAVOIE RE ITALIA PHILADELPHIA AQUITANIA PRES. WILSON

20. okt. — Cherbourg

23. okt. — Havre

23. okt. — Tret

26. okt. — Genoa

28. okt. — Havre

30. okt. — Genoa

3 nov. — Cherbourg

3 nov.